

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1105: Chỉ Nên Trụ Như Lời Đã Dạy

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 097)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Đản Ứng Như Sở Giáo Trụ (Chỉ nên trụ như lời đã dạy)】

Mặc dù Phật vì Tôn giả Tu Bồ Đề mà thuyết giảng, nhưng Tu Bồ Đề chính là đại biểu cho chúng ta; vì Tu Bồ Đề mà thuyết giảng, cũng chính là vì bản thân chúng ta mà thuyết giảng, vì mỗi một người trong chúng ta mà thuyết giảng. Phương pháp mà ngày nay trên thực tế chúng ta đang áp dụng, thật đã đạt đến chỗ vi diệu tột cùng. Điều này ở phần trước cũng đã nhiều lần nói qua, chúng ta dùng một câu A Di Đà Phật, một câu A Di Đà Phật này chính là phước huệ song tu, chính là bi trí cụ túc (đầy đủ cả từ bi và trí huệ).

Phương pháp tu học như thế nào? Trong cuộc sống, trong công việc, trong đối nhân xử thế tiếp vật, công việc vẫn cứ làm, vẫn làm việc thật chăm chỉ nỗ lực, nhưng trong tâm không rời khỏi một câu A Di Đà Phật này; trong tâm luôn nghĩ nhớ đến A Di Đà Phật, luôn niệm A Di Đà Phật, như vậy là hoàn toàn tương ứng với những nguyên lý, nguyên tắc mà “Kinh Kim Cang” đã giảng. Hơn thế nữa, hiệu quả thực tế đó còn thù thắng hơn so với những gì “Kinh Kim Cang” đã giảng. Vì sao vậy? “Kinh Kim Cang” đem phương pháp này dạy quý vị “hai bên đều không chấp trước” (lưỡng biên bất trước), quý vị phải thực sự đạt đến tiêu chuẩn của nó thì quý vị mới có thể khai ngộ, mới có thể kiến tánh; công phu của quý vị chưa đạt đến mức thì quý vị không thể khai ngộ, không thể kiến tánh. Muốn đạt đến tiêu chuẩn của “Kinh Kim Cang”, đòi hỏi công phu của bậc Thượng thượng thừa. Đối tượng mà Lục tổ Thiên tông Huệ Năng Đại sư tiếp dẫn là những người thượng thượng căn; bậc thượng căn vẫn chưa được, phải là bậc thượng thượng căn, còn bậc trung và hạ căn thì không có phần. Cái gọi là “không có phần” ở đây nghĩa là quý vị có thể tu, nhưng quý vị không thể khai ngộ, không đạt được lợi ích chân thật, không giải quyết được vấn đề sanh tử trong lục đạo luân hồi.

Thế nhưng niệm một câu A Di Đà Phật này, lợi ích đạt được vô cùng thù thắng! Công phu chưa tới nơi tới chốn cũng được, vẫn có thể đời nghiệp vãng sanh. Sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc thì còn thù thắng hơn cả việc tu Bát Nhã để minh tâm kiến tánh, kiến tánh thành Phật. Vì sao vậy? Tu tập y theo Bát Nhã, dầu có kiến tánh thành Phật thì cũng chỉ mới là Bồ tát từ Sơ trụ của Viên giáo trở lên mà thôi. Quý vị hãy xem những gì pháp môn Tịnh Tông đã nói, những gì Đức Phật A Di Đà đã tuyên thuyết trong bốn mươi tám lời nguyện. Đây là chỗ y cứ đệ nhất của Tịnh Tông chúng ta, bốn mươi tám lời nguyện là do đích thân Đức Phật A Di Đà nói ra. Phàm những ai sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc, bất luận phẩm vị ra sao, khi đến được thế giới Tây Phương Cực Lạc đều là Bồ tát A-duy-việt-trí, điều này đâu phải là chuyện nhỏ! Bồ tát A-duy-việt-trí, trong các kinh điển Đại thừa thông thường Thế Tôn thường nói, là từ bậc Thất địa trở lên.

Các đồng tu học Phật chúng ta đều biết, thời cổ đại có một vị Bồ tát Long Thọ, vô cùng xuất chúng! Bồ tát Long Thọ ở Trung Hoa được tôn là vị Tổ sư chung của tám tông phái Đại thừa; Ngài là Tổ sư của tám tông, trong chư Tổ của bất cứ tông phái nào cũng đều có mặt Bồ tát Long Thọ, vị Tổ sư chung của tám tông phái lớn, điều này thật chẳng phải tầm thường! Ngài ở địa vị nào? Sơ địa Bồ tát. Chúng ta niệm Phật vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc là Thất địa Bồ tát, cao hơn Bồ tát Long Thọ rất nhiều; Ngài là Sơ địa; từ Sơ địa đến Thất địa, Ngài còn phải tu thêm một a-tăng-kỳ kiếp nữa mới có thể đạt đến Thất địa (*). Qua đó, quý vị mới thấu hiểu được sự thù thắng không thể nghĩ bàn của Tịnh độ, pháp môn Tịnh độ quả thực là pháp môn khó tin. Vậy người niệm Phật chúng ta có phải là cao hơn Bồ tát Long Thọ rồi chăng? Không phải vậy! Chúng ta không sánh bằng Ngài, vì sao thế? Bởi vì Lão nhân gia Ngài cũng đã vãng sanh rồi, Ngài cũng đang ở thế giới Tây Phương Cực Lạc, Ngài vừa vãng sanh thì phẩm vị đó đã cao vọt lên rồi. Vốn dĩ đã là Sơ địa, một khi sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc thì sự thăng tiến phẩm vị đó diễn ra quá nhanh chóng. Điều này chúng ta không thể không biết.

Ứng như sở giáo trụ, nghĩa là nên trụ đúng y như những gì Đức Phật đã giáo huấn chúng ta. Nói một cách thực tế, Phật giáo huấn chúng ta chính là phải đem tâm an trụ nơi danh hiệu A Di Đà Phật, an trụ nơi thế giới Tây Phương Cực Lạc.

Chú thích:

(*): Y cứ Kinh Lăng Già, Đức Phật thọ ký Bồ tát Long Thọ chứng quả vị Sơ Địa (tức Sơ Hoan Hỷ Địa của Biệt giáo, tương đương Sơ Trụ Viên giáo — đã phá nhất phẩm vô minh, chứng nhất phần Pháp thân). Ở đoạn này, Lão Hòa thượng phương tiện y cứ theo lộ trình Thập Địa thông thường của Đại thừa để hình dung khoảng cách “một a-tăng-kỳ kiếp” từ Sơ Địa lên Thất Địa, qua đó hiển lộ sự thù thắng đốn siêu của pháp môn Tịnh Độ.